

Uherským zák. čl. XXXVI : 1914 byl utvořen zemský pensijní ústav. Podle § 1 a násl. tvoří tento zem. pens. ústav nestátní ústavy vyučovací v zákoně označené za účelem společného plnění zaopatření, které přísluší proti ústavům těm učitelským osobám na nich působících z tohoto služebního poměru. Podle §§ 73 a násl. opatřují se příjmy zem. pens. ústavu příspěvky vydržovatelů vyučovacích ústavů, kteří jsou jeho členy, pak příspěvky zaměstnanců a žactva těchto ústavů a přispívá konečně k příjmům těm i stát určitou ročně stanovenou částkou. Podle § 81 je zem. pens. ústav veř. fondem se zvláštní správou. Podle § 4 přísluší nárok na zaopatření zákonem tím stanovený za podmínek v zákoně uvedených toliko proti zem. pens. ústavu.

Z ustanovení těch plyne, že zem. pens. ústav podle zák. čl. XXXVI : 1914 je samostatným právním subjektem, jež jedině stíhá závazek k plnění zaopatření, na které zákon osobám v něm označeným dává nárok.

Stížnost netvrdí a nss neshledal, že by v tomto právním stavu, utvořeném zák. čl. XXXVI : 1914 byla nastala změna, zejména, že by některým zákonem byly ústavy vyučovací, jež jsou členy tohoto ústavu a jsou na území čsl. republiky, byly z jednotného zem. ústavu oním zák. článkem zřízeného vyloučeny, že by byl pro ně býval zřízen nový samostatný pensijní ústav a že by tomuto novému čsl. ústavu byla bývala přikázána určitá část jmění dosud společného, nebo že by čsl. stát byl převzal všeobecnou normou náklad na zaopatř. požitky, vzešlé na základě onoho zák. článku.

To stalo se ovšem s výhradou regresu — podle § 6 zák. z 3. července 1924 č. 167 Sb. jen, pokud se týče odpočivných a zaopatř. požitků učitelů ústavů v tomto zákoně č. 167/24 výslovně uvedených, mezi něž však ústav, na němž st-l vyučoval, nesporně nenáleží.

Stížnost také netvrdí, že by ministru škol. čsl. republiky příslušela správa zem. pens. ústavu podle čl. XXXVI : 1914, nebo že by bylo bývalo na tohoto ministra přeneseno rozhodování podle čl. 29 uvedeného zák. článku.

Je-li tomu tak, a přiznal-li žal. úřad přes to st-li až do def. rozhodnutí o jeho pens. nároku zálohu na pensí, dlužno v tom shledávati akt pouhé liberality, na nějž st-l neměl nároku a jež tudíž nss vzhledem k § 2 zák. o ss nemůže po věcné stránce přezkoumati. Nemůže se tudíž soud zabývati ani námitkou, že st-li přísluší pense již od 1. listopadu 1920, ani námitkou, že měla býti započtena dvojnásob doba ztrávená v zajetí, poněvadž otázky ty týkají se pens. nároku, o němž však úřad, jak dovozeno, právem nerozhodoval.

Č. 6035.

Okresní úředníci: Kdo může býti konceptním úředníkem podle zák. č. 63 z. z. česk.?

(Nález ze dne 8. listopadu 1926 č. 21.147.)

Věc: Vilém S. v J. (adv. Dr. Vintíř Radimský z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o úpravu služebního poměru.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Dekretem z 31. srpna 1907 byl st-l, absolvent 4 tříd státní reálky, přijat do služeb zastupitelského okresu j-ského jako bezplatný praktikant pro službu konceptní a účetní. Službu nastoupil dne 1. října 1907. Později byl st-li přiznán měsíční honorář, který byl časem postupně zvyšován. Dekretem ze 16. července 1918 ustanovil zsv v J. st-le provisorním tajemníkem okr. zastupitelstva s povinností zastávat veškeré práce konceptní, účetní a pokladniční, jakož i manipulační.

Zsk výnosem z 24. září 1918 ustanovení st-le okr. tajemníkem jako nezákonné na základě § 42 zák. o okr. úřednících ze 3. října 1907 č. 63 z. z. zrušila, poněvadž u st-le nebyly prokázány náležitosti předepsané v § 3 cit. zákona. — — —

O stížnosti uvažoval nss takto: — — — — —

Stížnost vytýká, že žal. úřad nebyl oprávněn zrušiti ustanovení st-le konceptním úředníkem, poněvadž podle § 6 zák. ze 3. října 1907 č. 63 z. z. může úředník, který až dosud obstarával konceptní službu, tuto službu vykonávat, i když nemá náležitostí předepsaných v § 3 zákona. Z toho, že st-l byl osk-í ustanoven jako def. konceptní úředník a že po dobu 5 let toto místo zastává, dovozuje pak st-l, že nemusel již vykázati náležitostí § 3 a že žal. úřad nemohl jeho ustanovení zrušiti, když shledal, že mu tyto náležitosti chybí. Má tedy stížnost za to, že zákon v odst. 2 § 3 má na mysli jakékoliv vykonávání služby jako konceptní úředník. Leč tento výklad zákona jest mylný, neboť odst. 2 § 3 cit. zák. možno podle jeho znění a ze souvislosti s ostat. předpisy zák. rozuměti jen v tom smyslu, že úředníka, jenž v době, kdy zákon vstoupil v účinnost, t. j. dne 12. listopadu 1907, zastával službu konceptní, jest ponechat i nadále jakožto úředníka konceptního, i když by neměl náležitostí uvedených v § 3. — — —

Očividně bezpodstatné jest tvrzení stížnosti, že st-l vyhovuje i náležitostem, požadovaným pro úředníky služby konceptní v § 3 cit. zákona, poněvadž prý svou dlouholetou uspokojivou působností jako konceptní úředník potřebnou kvalifikaci skutečně prokázal, neboť v § 3 cit. zákona o tom, že by dlouholetá praxe mohla nahraditi předepsaný průkaz předběžného školního vzdělání, vůbec není řeči. — — —

Č. 6036.

Samospráva obecní. — Školství. — Veřejní zaměstnanci: Za jakých předpokladů lze definitivní pěstounku mateřské školy obecní považovati za obecní úřednici?

(Nález ze dne 8. listopadu 1926 č. 21.148.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3104 adm.

V ě c: Františka G. v K. (adv. Dr. Emil Beneš z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (adv. Dr. R. Traub z Českého Brodu) o úpravu služebního poměru opatrovnice mateřské školy.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Usnesením obecního výboru v K. ze 14. dubna 1905 byla st-lka ke své žádosti ustanovena s platností od 1. ledna 1905 definitivní